

מסורת הש"ס

(6) מרוק ט. פ"ס וסבט ז'
מחמת קו' מרומ פ"ס חז"ל
(7) ז"כ (8) ז"כ (9) ז"כ
(10) חספשא דמלכא פ"ס ז'
(11) פ"ס. (12) דמלכא (13) סמט
סא: (14) סופרים פ"ס הלכא
(15) ז"כ (16) גירסת פ"ס ז"כ
(17) חספשא דמלכא פ"ס ז"כ
(18) פ"ס. (19) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (20) כ"א: (21) חזקת
דקדקין. (22) ובלא לנשיקין ידס
פ"ס סמט פ"ס סמט
ואח"כ חסד כ"ט סמט פ"ס
והספד פ"ס סמט (23) ז"כ
כ"ז. (24) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (25) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (26) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (27) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (28) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (29) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (30) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (31) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (32) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (33) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (34) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (35) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (36) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (37) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (38) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (39) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (40) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (41) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (42) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (43) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (44) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (45) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (46) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (47) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (48) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (49) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (50) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (51) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (52) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (53) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (54) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (55) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (56) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (57) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (58) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (59) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (60) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (61) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (62) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (63) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (64) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (65) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (66) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (67) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (68) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (69) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (70) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (71) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (72) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (73) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (74) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (75) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (76) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (77) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (78) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (79) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (80) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (81) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (82) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (83) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (84) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (85) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (86) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (87) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (88) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (89) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (90) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (91) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (92) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (93) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (94) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (95) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (96) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (97) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (98) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (99) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ. (100) חספשא דמלכא
פ"ס ז"כ.

הגהות הב"ח

(ה) יש"י ד"ה לא נדר ולא
הקדש לזקה דקתם:

מוסף רש"י

אמה כליא עורב. טולתא
זן אמה על אמה היא עושין
וכן חזין בספן מביטותא
ומתמרין חזין כטולן ומתפין
כין גזי של היכל למתע אה
ועורבין מליק (שבת צ.)
וכצ"ז מנחות ק): לו: חזין
כלל ומקור למתע על אמה
ומתפין אותו סס ככרול
ומתמרין עליו של אה יט
היה (סו"ט ס.) היה
כתוב. כ"ו יגד. יקון
מקום השם ויגזנו (שבת סא.)

רבינו גרשום

[illegible]

הכל מעריכין פרק ראשון ערכין

בחיילה. בחיילה הבניין אין מקבלין דשמה לרפיון דיום מתכוונין:
לנסוק. לחוק את בדיק דאין לומר רפיון דיום מקבלין. ל"א בחיילה
כשלה יהיה אימתן של עורדי סוככים עליהן אין מקבלין אבל לנסוק
מקבלין משום אימה. וראשון עיקר וזה אינו טעם דהא כל ימי בית

שני היתה אימת העובדי כוכבים עליהן ובחילתו יומר מקופו. ולאם הלא בתחילה נמי חלקם קראו קאמר א"כ מאי מתיבי ליה לקמן מוארת אל אקפ וגו' דהיינו בעקש שני: דבר המסויים. שגדלה בעין אין מקלעין מהם בדגלה ולא עוד שמתפארים בו: אמה כליא עורכ. להכי נקט אמה דלאחר' בפרק בתרא במתנות (דף קז.) הרי עלי כדול לא יפחות ממנה על אמה ללכל עורכ שהיו מביאין עטלאות של כדול אמה על אמה וכן מקומות גבוהין אמה קבועין ומתפין בהן רלש הגג של הבל לגרס אל העורדים שלא ישימו שם. כליא לשון ים שגדש את העורדין כמו ים ביל דדידי ביל פרומי דלאחר במתנת (דף קז.) ע"ש) שהיה גמרש וזבדין ממעטו בשעת שמתים משום צניעות דלאקור לשמש מעטו כפי כל חי. ל"א כליא עורכ מונע העורדים כמו (תלסם ח) אל תכלא רחמיך: ואברהם אל שומר הפרדס יו וגו'. והיינו בתחילת בנין וקשקיל בנדק היות מבורכ: ולא דרשו יו כה. והואל ותחילו לטובע בתכין שזי כה. חזור: ממכרו. של תבואה עמלי: אם לאמר בדעם ישראל הפרסיה. שלמקום שתרומת ישראל הולכת מתן חן. ל"א שיערלא אמר לו להפרסיה ורלאון שמעתי: טעונה גניזו. ואקורה בהנאה דהיישק שמה שו ולבו לשמים לשם הקדש הילכך יגנו. ובזמן אלו עסקינן בדקדוק אקור בהנאה דמלח (בכורות דף ג.) אין מקדישים ואין מעריבין בזמן הזה ואם הקדש בהמה יתעמר פירות כמות וכלים יקבנו: יגוד. יתעמר מקום הלא יגנו המהיה איתמש בתומר ויגנו בבית הכנסת: לשמים. דקדש בזמן הזה אין לו מקום: טענה דשם כדוש עליו. דמוכחא מילתא בדלנו לשמים שהרי כתב עליה שמו של הקב"ה: שם שלא במקומו אינו קדוש. ולומר אינו קדוש אלא מקום השם ולומר חסידה חגיגה והשאר יגנו בבית הכנסת כי אמר דעתם ישראל הפרסמיה. ל"א שם שלא במקומו כגון עבד קורות וכלים לא קדש דלא הו מקומו אלא על הייך ושיכמוס המהרה עם השם כמתינו אכל שם לבדו הו שלא במקומו ולא קדש ורלאון שמעתי והוא עיקר: לטענה. לגריו ולאחר זמן שלטם אכל לאחר. להלוותה לחזרו וזמן דעמנו איכא להמר על מנת כי היקלה לצדקה שאם יטערך ושלנה וישלם אחרת אכל חזירו ולא אסיק (לדעשים: לא שט.) דמוכח לטענה אלא לאחר קלע וו עלי לצדקה דכיון

דאמער עלי וקיעלה באחריות לענין גניבה ואביתא מדידה דמי:
אכל אמר הרי זו. ולא אמר עלי בעצלה בני למחנה: כי **היכי**
 ילוייב באחריות. דכיון דמשמטתו אמר כשולת מפקדון
 ודקומה לה ברשותא לענין משתומנין אכל אמר עלי בדגלה הכי
 ומיחיד באחריות לא ישמט: **אכל ל"ט**. ומומרת: **לא דר (ב) דדקא**.
 דהשקת דר דמי עלי דל"ב: **עו כלל פאחר**. ואכי משמטתו דהו
 דהשקת דקא עלי בעל תאחר כדנר **זו דקאמר פקדון קמח דר"ה**
(א). דכדק (וגרס כג) **זו דדקא: לשמטא**. דהאומר טעו זו לדקא כו':
אפון הכי ממנינו. ע"ה. דרב תאמר מותר לשטתה פקדמה קאחר ודכי
 צינן פירשה פין לעמון בין לחמור ורבא ודכי פקדמה צינ עלי
 צינ ביה **זו אט** כהדא ממנינו **עו** **זו** ופירושה דרבא ממנו:

ישראל שהתנדב מנורה או נר לבית הכנסת והא דאמר בהשוכר הא

٦٠

גנ' חדא עובד כוכבים שהתגרש לברך חבית אין מקבלין ממנו ברי.
והט' ולישני הא ר' מאיר הא ר' יהודה וי"ל דלכ"ז קדושה
אינה קדושה מיעביל ליה יע' דלחן מקבלין הימנו לנדק הבית (משמע
קדושה הית) ומשמע דמרוויחו סברי כר' יהודה: **הא** לבתיחלה

הא בצבוק. רש"י פ"י לכתחילה שייך רפיון ידים לנצבוק לא שייך רפיון ידים ועד פליט רבנו לכתחילה נחמילת הננין ים לחוש פן יחזור בזה וערערו לומר ים לנו חלק בנים המדקש לנצבוק דבר מסוים אלא מקבלין פן יהיו לשם ותפארת דבר שאין מסוים מקבלין דלא שייך חו ערעור הוציל ונגזר ב"ה כרר ויחא בזה הלא דקאמר בנמוקן שאני לעירושא דלא הולא וליכא לחוש לעירושא: **והוא** דרא עובר כוכבים שהתנדב בצדק הבית. והא דלא מוקי לה כהנא דר' יהודה ור' מאיר וגבון דליכא רפיון ידים כגון מן המלך דאם ק לא הו"ל לומר מקבלין ואין מקבלין אלא קדושה ואינה קדושה מנצב ליה:

בגוֹן אִמָּה בְּאִי אֶרֶב. פִּי הֶעֱרֹקַל
זֶה לְשׁוֹנוֹ כִּי שָׁמַקְשָׁה לְחֶשֶׁן
הִימָּה קְדוּשָׁתוֹ כִּלִּי הַקֶּלֶן וְהִימָּה
שִׁטָּה שְׂרִיטָה צוֹ וְלֹא הִי עֲשׂוֹת
פִּרְחִין עָלָיו לֹאֵל נִמְקָשָׁה שֵׁי פִּחְדוֹ
לְמַעַן מִשְׁעַמָּה אֶל קְדוּשָׁתוֹ כְּקִדּוּשׁ
לְחֶשֶׁן שֶׁמָּה יִפְרֹחַ הַעֲשׂוֹת עַל
הַמִּקְדָּשׁ וְיִשְׁלִיכוּ שָׁם דֶּכֶר טָמֵא עֲשׂוֹ
זֶרֶה לְבָרִיתוֹ הַעֲשׂוֹת מִגֵּד הַיִּסְכָּל
וְיִחַלּוּ לִפְנֵי הָאֵל עֲשֵׂה וְיִחַלּוּ וְיִחַלּוּ

וְקִדְּמוּ אֹתוֹ מִכֵּי עוֹרֵב כְּעוֹרֵב חֹסֶה
מוֹנֵעַ הַעֲרֹבִים מִלְּמַרְחֹת בְּגַג הַהֵלֶל
זו אורה דרך ששונים עבשי שומרי
ורעים עד כאן לשונו ויש מקשה (בבב)
לחמר במעור קטן (ד. ט.) גבי שלמה
איבעי ליה לציור תחמת כליל עורב
ומשי אמת כליל עורב אזרין כרין
היא אלמא הוה בכית ראשון וי"ל
שהיה שלמה ירא שמא לא תהא עליו
קדושה וכשרא שהיה קדוש הסירור:
מִיתִיבִי ואנרת אל אפק שוור
הפירש. והיינו במחילת

הבנין וקשקש דקק הכית מכורס
שון קונטרס ואלה נראה דהא כל
הבנין למל כורס היה וכמה קדא
איכא גם מכיב ומה משחן כגו אימריא
וגו' ויניל דודאי מזה אינו מקפיד
דפה היה כגזריה קן וידי ישיעה
(פשיטה מה) הוא יבנה עירי אכל א
אסף שומר הפרדס היה רחוק מכורס
ולא היה שלו ממח אף היה חורש שמינו
לזרד דקק פשיטה סהיה (סוחר) פליטה
סהיה מולך בכפיה נהא איכא למיחש
וא לעריין ידים וא לערערוד כדפרישית:
אם אמר ברדע ישראל הפרשטיה
משמע דעבוד כוכביא אשחיה.

במרומה דנפשיה וכן משמע פרק
שני דגיטין (דף כג:) והל' דקמבר
בזכים פרק בית שמי' (דף מה.)
דלמיא במרומה דנפשיה לא קדיש
דמלי' נינהו בפרק עירובין
דף מה:) דמין תרומה עובד כוכבים
שמעון פטור: יבד' וישתבש בביתו.
משמע ע"י חומה
קורה ולא יהנה מאותה חמיכה שכנגד השם
דנמקומו מיהא קידש
שם ויש ליהדר כשומבין ק"ו תפילין
וגררו מקום השם שאין
למסור דמיהו:

אילול צדקה שרי אשתמושי ביה. שמעתי ליה דאירי בין ו
 בין עלי וכן הפסק כרז נחמן האומר קלע וז לנדק
 ותר לשנותה בין לעגלון בין לאחר בין אחר עלי בין אחר ו
 לשנותה הייתי ושללתי: **משכנת** י"ד גבא אסור משכנת.
 ודוקא יחיד אבל בני העיר רשאין כדשמעתי בבבא ברבא (דף ע:)
 רשאיין בני עיר לשנות ממחור קופה וקופסה ממחור ולשנותה לכל מה
 ירצו ודוקא לזכר מזלון כדאמרין בשילתי שמעתי (ע"פ) גבי
 פ (כ"ח דף ע"ח): מבנת פורים לפורים ומבנת אותה העיר לזכות
 העיר

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"ח מהל' מחטות
 פני"ח הלי"ח:
ב ב מ"י פ"ד מהל'
 מרומות הל' פו
 [פוש"ע י"ד פ"י שלא ספ"י
 :[מד]

סבב ג ד מ"י פ"א מהל'
 ערכין הל' יא יב ופ"ח
 מהל' מחטות פגיש הל' ח
 עוש"ע י"ד ס"י רנט ספ"ף
 :7

כג ה"י פ"ו מהל' יסוד'
המורה הל"ו עוש"ע
י"ד ק"י רטו סעף יג:
ס"ו ז מ"י פ"ה מהל'
מחטט עניס הל"ד
עוש"ע י"ד ק"י רנט סעף
:ב

ח נתיב שם ה' א' עושׁ
י״ד פ׳ רנ׳ ע״ב ג'
ס׳ ט ת״י שם ה׳
עושׁ י״ד פ׳ רנ׳
ע״ב א':

סו י מ"י שס הל"ד טוש"פ
שס ונורכ אלפס ב"ק
פרק ד דף כ. ונכא נחרא
פרק א' דף קנח:]

תורה אור השלם

1. ואגרת אל אקף שמר
הפרס אשר למלך אשר
יחן לו עצים לשלוח את
שמרי הצביון אשר לבית
ולחומות העיר ולבית אשר
אבוא אליו ויחן לי המלך
כיד אליה והטובה עלי:
נחמיה ב כ ב

2. כי חזיר נדד לו: אליה
לא תאחר לשלמו כי דרש
ידרשו " אליה מעמך
ותקה בק חטא:
דברים כג כב

שיטה מקובצת

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones